U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce **S. S.**, zastoupeného Mgr. Karlem Hostašem, advokátem se sídlem Máchova 29, Plzeň, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra,** odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2006, č.j. OAM-1076/LE-B04-C09-2005, vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 60 Az 3/2006, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 1. 2. 2007, č. j. 60 Az 3/2006 - 50,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna advokáta Mgr. Karla Hostaše **s e u r č u j e** částkou 2856 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí včasnou kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 1. 2. 2007, č. j. 60 Az 3/2006 - 50, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2006, č.j. OAM-1076/LE-B04-C09-2005. Tímto rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů; současně na žalobce nevztáhl překážku vycestování podle § 91 zákona o azylu. (pozn. soudu: S účinností od 1. 9. 2006 byl v zákoně o azylu termín „azyl“ nahrazen pojmem „mezinárodní ochrana“.)

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kriteria nepřijatelnosti, byl proveden

např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Namítá-li stěžovatel v souzené věci, že krajský soud nevyhověl jeho při ústním jednání uplatněným důkazním návrhům, pak je zapotřebí odkázat např. na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2005, č. j. 5 Afs 147/2004 - 89, publikované jako č. 618/2005 Sb. NSS; v souzené věci se přitom krajský soud vypořádal s důvody, pro něž neprovedl žalobcem navrhované důkazy. Pokud jde o obecné tvrzení stěžovatele, že vyvíjel činnost k uplatňování politických práv a svobod, pak Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že intenzitou politické angažovanosti a jejím vlivem na důvod pro udělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu se již Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozsudku ze dne 5. 2. 2004, č. j. 3 Azs 1/2004 - 68, www.nssoud.cz.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Stěžovateli byl pro toto řízení před soudem ustanoven soudem zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 2100 Kč za jeden úkon právní služby spočívající v doplnění kasační stížnosti ze dne 21. 3. 2007 [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], a dále 1 x 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celkem tedy odměna advokáta činí 2400 Kč. Odměnu za úkon právní služby „první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení“ podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu Nejvyšší správní soud nepřiznal, neboť se jedná o zastoupení advokátem, jenž žalobce zastupoval již v řízení před krajským soudem, kde již byl za tento úkon právní služby honorován. Protože advokát soudu doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen „daň“), zvyšují se náklady řízení o částku odpovídající dani, kterou je advokát povinen odvést z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Částka daně vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 456 Kč; odměna advokáta navýšená o daň tedy činí 2856 Kč. Zástupci žalobce se tedy přiznává celková náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 2856 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu